

Tak jako dřív a Hájit srub

Napsal uživatel Belmondo
Čtvrtek, 23 Červenec 2015 23:22

Humor v próze, ale i v poezii se odráží v každém Trapsavci vždy v několika více či méně úspěšných příspěvcích. Stejně tak tomu bylo v letošním ročníku. Tentokrát sáhneme do kategorie old psavců, oba autoři se již ze zisku ceny radovali, byť tato dílka se na stupně vítězů nedostala. Přesto by byla škoda nechat je zapadnout.

Krásné čtení **Tak jako dřív** Zvadlo píplo, a já kliknul,
hurá víkend, sdílel jsem.

A pak hledal, délku, šířku,
Kudy cestou, za lesem. E-shop jistí, celtu, ešus,
i pár konzerv, objednáám.

Ještě vařič, bombu s plynem,
kurýr veze, zajásám. Síť mi padá, mobil ztichnul,
tablet mlčí, zjišťuji.

Kdy to jede, s kým a odkud,
všechno offline, běduji. Vlasy trhám, panikařím,
táta říká „Nech toho.“

Sbal si bágl, špek a deku,

dřív to šlo i bez toho. **Petr Harmonika Soldát** **Hájit srub** Mobil spustil znělku Tenkrát na západě zrovna ve chvíli, kdy jsem sjížděl autem po Jihlavské kolem Ústředního hřbitova ke křižovatce s Vídeňskou. Mrknul jsem na něj. Na displeji bylo číslo, který nešlo ignorovat.

„Ahoj, můžeš přijet?“ ozval se Henry.

„Nemohlo by to den dva počkat?“

„Kdyby mohlo, tak bych ti nevolal,“ zareagoval docela podrážděně.

„Dobře, už jedu.“

„Fajn. Budu tě čekat.“

Henryho, kterež na osadě trávil důchod, jsem našel ve svahu pod srubem. Seděl na pařezu a kouřil. Kousek od něj leželo tělo přikrytý celtou.

„Ahoj, zkusil jsi mu tep?“

„Úplně jsem zapomněl. Ty myslíš, že to na mě celou dobu jenom hraje? Mám ho praštit ještě jednou?“ Zavrtěl jsem nesouhlasně hlavou a z těla stáhnul celtu. Mrtvej byl asi pětadesátiletý malej sušinka v tričku, krátkých kalhotách, sešlapaných pohorkách, s chlebníkem na boku, pouzdem s mapou a okovanou holí plnou turistických štítků.

„Sakra Henry, kdo to má bejt?“

„Mám se mu podívat na občanku?“

„Vykašli se na občanku! Mě z tebe jednou klepne! Vždyť tohle je letos už sedmej turista!!! Přece jsme si jasně říkali: hajnej, policajt, ochránce nebo restituent!“

„Jenže tenhle se tady celý dva dny vochomejtal a nešel mi nikam zařadit. Tak jsem ho sejmul. Promiň, příště si dám větší pozor,“ omlouval se.

Chytil jsem ho přátelsky kolem ramen. V tu chvíli mi ho bylo docela líto.

„Ale nebudeš s ním mít žádný problém, že?“ ujišťoval se starostlivě.

„Proč myslíš? Tenhle tvůj hubenej omyl se mezi naše klienty už nějak vmáčkne,“ snažil jsem se celou záležitost přejít s lehkostí, jako kdyby šlo jen o to, jak v supermarketu nacpat do košíku mezi dvě obrovský kuřata to třetí menší. Auto, se kterým jsem přijel, bylo celý černý jako můj oblek. Jenže na rozdíl od něj mělo na bocích napsáno stříbrným písmem: KOPEME ZA VÁS. A aby té srandy nebylo málo, byl nápis z obou stran podepřenej stříbrnými ratolestmi. K tomu všemu ze dveří stříbrně svítila firma mého zaměstnavatele – POHŘEBNÍ SLUŽBA, Albín

Tak jako dřív a Hájit srub

Napsal uživatel Belmondo
Čtvrtek, 23 Červenec 2015 23:22

SMUTEK.

„Ten nověj slogan je tvoje práce nebo šéfova?“ zeptal se zvědavě Henry.

„Klidně můžeš hádat dvakrát.“

Turista byl konečně uklizenej v autě a já si mohl v klidu zapálit. Panečku, cigárko na čerstvým vzduchu, úplný blaho!

„Henry, včera jsem byl na výzvědách u ochránců. Víš jak našemu osadnímu fleku mezi sebou říkaj?“ začal jsem opatrně.

„Raděj se dám poddat Smrťáku.“

„Bermudskej trojúhelník.“

„Vážně? No nekecej!!!“ Rozzářil se jako vánoční stromeček.

„Jo, a na nástěnce měli inzerát, že pro tuhle oblast někoho přijmou. Přihlásil jsem se a po neděli nastupuju. Konečně bude od těch všech hajnejch, policajtů, ochránců a restituentů pokoj.“

Podíval jsem se na Henryho. Zdálo se mi, že je někde úplně mimo. Nejspíš ani nevnímal nic z toho, co jsem mu právě řekl. Proto mě docela překvapilo, jak bleskově zareagoval, když jsem si na sako cvičně připnul ochránářskej odznak. Nikdy nepochopím, jak jsem mohl zapomenout na tu ocelovou trubku, kterou Henry věčně nosil sebou.

Naštěstí mi nezkusil tep. Jinak to byl tutově smrťák! **Miroslav Kazatel Novák**